

בְּלַבְלָל אֶבְלַתְלֵל

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרות חיים' לבני תורה ק"ק תימן י"א
בנשיאות מרכז הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רחוב הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

פנימי הלכה

קיורי ההלל

משנה (סוכה לח). אם היה גדול מקרא אותו עונה אחראי הללויה. ובגמ' אמר רבא, הלכתא גיבرتא אייכא למשמע ממנהגא דהיליא, הוא אומר הללויה, והן אומרים הללויה, מכאן שמצוה לענות הללויה וכוי והוא אומר חדוד לה', והן אומרים חדוד לה', מכאן למצווה לענות ראש פרקים וכוי, ע"כ. ולשון הרמב"ם (הלי' חנוכה פ"ג ה"ב) מנהג קריית ההלל ביום חכמים הראשונים כך היה. אחר שمبرך הגדול שמקרא את ההלל מתחילה ואומר, הללויה, וכל העם עונין הללויה, וחוזר ואומר, הללו עבדי ה', וכל העם עונין הללויה, וחוזר ואומר, הלו את שם ה', וכל העם עונין הללויה, וחוזר ואומר, יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם, וכל העם עונין הללויה, וכן על כל דבר, עד שנמצאו עונין בכל ההלל הללויה רק"ג פעמים סימן להם שנוטרו של-אהרן וכוי, זהו המנהג הראשון וכו' ראוי לילד וכו', עכ"ל. וכותב הרב המגיד הכל מבואר במדרש תלים (פ"ב). וכן נהגו אבותינו כמוובא בשורת פועלות צדיקי (ח"א סמ"ח) באורך.

בנתיבי החינוך

הרבי אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

יעזב את אביו ומת (מד. כב)

בן חכם ישmach אב ובן כסיל תוגת אמרי (משלי ז. א), ידוע מה שדרשו חז"ל בן חכם שחיו חי תורה ישmach אב היה ותמיד לומד ומתרפל ונמצא בקרבת אביו בביהם"ד ובביה"כ ע"כ משmach אביו שכל רואין אומרים רוא אביו שגדלו לתורה. אך בן כסיל שאינו לומד תורה, תוגת אמרו, היה ונמצא אצל ולא בביהם"ד ובביה"כ אומרים הרואים רוא אמו שגדלותו.

ומי שאינו חי חי תורה חיין אינם חיים, כמאמר חז"ל (עירובין נד). אין חיים אלא תורה שנאמר, כי חיים הם לモצאייהם (משלי ז. כב). וע"כ נהגו אבותינו כשנכנס אדם ומוצא חברו לומד, אומר לו יחיך לפניך, והלה משיבו, כי הוא חיך ואורך ימיך. ובדרך המוסר יש לדרש את הפסוק, ועזב את אביו ומת כשהבן עזב את אביו שבשים את חי התורה, ומת, הילד בגדר מת. ואבותינו הקדושים היו זאת בחוש, שמי שלא חי חי תורה לא נחש בעיניהם יהודי, וכמו שפעם אחת נתארחתי אצל אחד מעולי תימן ושאלני על אדם מסוים שהיה בישיבה. אמרתי לו, לצעורי הוא עזב את הישיבה והלך לצבא. הפתרון כנגיד, מה הוא לא יהודי? אמרתי לו, הוא שומר תורה ומצוות אך לא בישיבה.

ע"כ מוטלת علينا החובה לחנק ילדינו להתפלל וללמוד בכל יום באהבה ובחשך. ובפרט לחת לב שכשחנו הולך לבית הכנסת שיבוא להתפלל ולא לצאת החוצה לשחק, או להשתובב בבית הכנסת, כי איך מה הוعلנו, ואדרבה חינכוו שלא חייבים ליהיכנס לבית הכנסת או לשמור על קדושת בית הכנסת ויצא שכרנו בהפסדו, וזאת גם בעת חופשה מהת"ת או שנבער ממנו להגיע לת"ת.

אך כל זה צריך שיקול דעת ולעשות זאת בתבונה, להאהיב את שהות התפילה ולימוד תורה על בניינו, ושיתופ הפעולה בן האב לאם בענין זה חובה גדולה עד מאד, אך אין כאן מקום להאריך כיצד ואיך עושים זאת, רק בקצרה נכתב מהי המטרה, להחדיר בילד שזויה זכות ללכת לבית הכנסת להתפלל וללמוד וממי שלא הולך מפסיד עצמו בלבד!

ומחוותינו כהורים לחנק לכל זאת שלא חייו יתקיים באדם הילך איננו ואני אני בא. ובדורינו זה הקשה, חייבים להרבות בשיח ותפלה לבוראנו שנזכה לראות פרי עמלינו, עקב הרוחות הנושבות סביבנו, ונמצאות לצערינו בתחום מחנינו, ואפילו בבתי כנסיות ובתי מדרשות, ויה"ר שישמע הש"ת תפילהינו ויעננו,acci"r.

להצלחת כל תלמידי התלמוד תורה ולרפואת שמואל בן שלום ורות בת ישע

ולזש"ק תומר ישראל בן יעקב ואודליה בת מנשה

ושלום בן יעקב ומירב טליה בת מנשה

מרבני הקהילה

הרהור זוהר הופי שליט"א
רב ק"ק אחחות אחים'

אמתת הדין

כתב בגמר (חגיגה ד): ר' אלעזר שהיה מגיע לפסוק يولא יכול אחיו לענות אותו כי נבלו מפניו היה בוכה ואומר, ומה תוכחה שלבשר ודם כן, תוכחה של הקב"ה על אחת כמה וכמה. וסבירו הימחרש"א, ומה יוסף שלא אמר להם כלל מענין התוכחה מ"מ היו יראים שיבוא אח"כ להוכיחם על מה שעשו לו, ונבהלו מפני הבושה שלא יוכל לעמוד בתוכחתו, כשיבוא הקב"ה בכבודו ובעצמו ויכול כל אחד מאננו על כל מעשינו על אחת כמה וכמה.

ומובא בספר ילקוט מאמרין, אם האמורא הגדול ר' אלעזר בכיה ורעד כל כך מאיימת תוכחתו של הקב"ה ביום דין שבו יקראה האדם לחת דין וחשבון על כל מעשיו, אין מה ענה בתריה.

ומובא בימדרש רבבי, אבא כהן ברדלא אומר, אויל לנו מיום הדין אויל לנו מיום התוכחה, ומה יוסף קטן של-שבטים ולא היו יכולים לעמוד מפניו כшибוא הקב"ה ויכול כל אחד ואחד לפי מה שהוא על אחת כמה וכמה.

הרב שלום שבדרון מספר על הנצ"יב מווילז'ין כיצד כמעט ולא ניצל את כוחותיו **לפי מה שהוא**, וכתב, כשהם הנצ"יב נכתב את ספרו יעמך שאלה על השאלות עשה סעודה, ובתוך הסעודה אמר הנצ"יב לסודים, בזודאי תמהם אותם ותחפשו לדעת, מה זה ועל מה זה שאני עושה סעודה בסיום כתיבת ספרי? ומספר הנצ"יב, בהיותו ילד כבן תשע שנים, לא שקדתי על תלמוד ולא היה לי חשך כלל ללימוד ונתעסكتו בכל מיני דברים העיקר לא ללימוד. פעם אחת שמעה אוזני את אבי פונה לאיימי כשהיתה במטבח ואמר לה: מה נעשה עם נפתלי שלנו, נתנו למלמד זה ולמלמד אחר ואינו רוצה ללמידה, אולי נעשה אותו בעל מלאכה? כששמעתי שחוש באבא לעשות אותו בעל מלאכה, נשבר לבני בקרבי. הלכתי למטבח ופרצתי בבכי והבטחת שמהו והלאה אלמד קרואין וכן הוא. התחלתי לשקו על התורה ובאתרי עד הולם להוציא ספרי זה לאור.

והנה עתה מסיים הנצ"יב תארו לכם שלא הייתה בוכה ולא הייתה לומד, מה היה נעשה עימיו? בעל מלאכה! נניח שהייתי חייט והייתי אדם כשר לא גונב, אדם שעושה מלאכתו נאמנה ובזודאי הייתי קבוע עיתים לתורה בדרך הבורי בתים הזרים, ומובן מתפלל שלוש תפנות ביום במנין וכן הייתה מעביר חי בטוב ובנעימים לשמור המצוות בירושה, והייתי סבור לבוא לעולם האמת ולקבל שכרי ככל יראי הי, בזודאי שהיה חושב שאיש לעווה"ב בינויהם.

ואולם כשהייתי בא לפני ב"ז של מעלה, הייתי עומד בפני טענה ותבעה, והיו אמורים לי: נפתלי, נפתלי, וכי תכליתך בעולם הייתה לתפור בגדים? להיות חייט פשוט? הרי לפי כוחותיך וכשרונותיך הייתה צריך לחבר ספר יעמך שאלה על השאלות. מה הייתה עונה על הטענה הזאת? הרי לא הייתה מעלה בדעתי בכל חיי דבר כמו זה, אבל עכשו שדיכני הקב"ה ובכיתתי ושקדתי על תלמודי, זכית לידע מה זה ספר שאלות, ולא רק זה אלא גם לחבר עליון חבר שזכה לשימוש כפי כוח, איך בזודאי אני צריך לעשות סעודה שעשו אבואי לעולם העליון ותלמידי בידי.

למדנו מכאן מסר נפלא שכל אדם יראה לנכון להשתמש **כפי כוחו** שנתן לו הקב"ה לתורה ולמצוות. ובפרט התבש"ר הנפלאים שהנמס רכים וזוכים וכל הלימוד שלהם טהור ונשماتם תורה. וכך שהאדם יגע יותר בתורה ויראת שמים, כן תזכה נשמותו להיכנס במחיצתן של צדיקים, אכ"ר.

בס"ד העлон מופץ בתבי הכנסת דק"ק תימן
ניתן להקדיש את העلون להצלחת, לרפואה, לעליוי,
נשمة.

לפרטים בМОז"רות הת"ת: 22 9097022 03

מי בתמונה?

בין הפוטרים נכונה יוגאל פרץ

פתרונות לשבת 'מקץ'

אחדה חידה! מנשה.

הזכה בהגרלה: א' נהרי.

מי בתמונה? הרב שלמה קראוני זצ"ל.
הזכה בהגרלה: נתנאלא וגימה.

איך זה!
במר שבאחו
שה שעשה כתוב בהיפור אוטוינו
שנה עליה מסופר שם לה מסטריא קסנה
בין הפוטרים נכונה יוגאל פרץ

מהנעשה בת"ת

חנוכה שמח בגנים

אבא! אמא! אפילו אני קטן מאד,
אני מתפלל ולומד ...

מחידושי רבותינו

מהליות אבותינו

ללוות את האורה'

כתב החיד"א יהמקרים מצות לוויה, כאילו מקיים כל התרייג מצוות. ובתלמוד מובא יכול מי שאינו מלאה את חבירו, כאילו שופך דמים. ואבותינו הקפידו בזה מאד ואפיינו גдол ליווה את הקטן, ולא הסתפקו בליווי של די אמות, אלא ליווה עד שנתרחק מעיניהם, ובנוסף לזאת הרעיפו עלי ברכות עד בלי דין. ואם היה אפשרותם, היו נתנים לו מחת יד, מצרכים או כסף.

ופעם אחת לאחר שביקרתי את אחד הזקנים קם ממוקומו ללובני. ואני הקטן לא הרגשתי נעים מזה, ועל אף הפצרותי שלא יקום, סירב בכל תוקף והמשיך ללובני.

ונענני ראו, זוג זקנים שעברו את גיל השמונים, שבאה בתם לבקרם, לכשנפרדה מהם לשוב לביתה בשעה מאוחרת, אמרה בקשה מבعلاה שיתן לה יד מפני שהותה יערותי, ללוות את בתם, וליוו אותה מרחק כחמש עשרה מטרים עד שעלהה לרכב שהסינה ונעלמה מעיניהם כשהם מרעיפים עליהם ברכות לרוב.

אנכי ארד עמק ואני אעלך גם עלה (מו. ד)

אנכי ארד עמק, בגלות. ואני אעלך, ממצרים. גם עלה, דהינו מהגליות האחראונות. ولكن נאמר צדיק ה' בל דרכיו וחסיד בכל מעשיו (תהילים קמה. י). שאנו"פ שהענינים האלה קשים לפី ראות עיניון, אבל בעל הסבות הוא יודע תכלית כל דבר. שאלמלא לא ירד יעקב למצרים, היו בניו מתבוללים בין הכנינים. אבל למצרים היו מתרחקים מן העברים, עד שאסרו פְּתַم משום בתקם (בלשון מליצה), שנאמר יci לא יוכל המצרים לאכול את העברים לחם' (בראשית מג. לב). והראייה, שכן כתיב אל תירא מרדת מצירמה כי לגוי גדול אשימך שם (בראשית מו. ג) דוקא, וא"א במקום אחר. (עדות ביוספי למחרי יצחק הלוי זצוק"ל)

וاث יהודה שלח לפניו אל יוסף (מו. כה)

במדרש אמרו, שלח לו להתקין בית תלמוד שהוא שם תורה, ושיהו השבטים הוגים בו בתורה, עכ"ל. באו למדינו שתלמוד תורה הוא קודם לכל דבר אפילו לדירותו של אדם, ולפיכך יעקב אבינו לא צוה להקדים בתחילת אלא דירה לTORAH שהיא חייו של אדם, שאם אין לו דירה לתלמוד תורה דירתו אינה חשובה דירה, ולפיכך למדו חז"ל מזה ואמרו יהוי גולה למקום תורה לפי שהוא יסודו ובנינו של עולם. (ყץ המזבח למהר"ח כסאר זצוק"ל)

מעין זה סיפר הרה"ג משה רצאבי שליט"א על אביו ממן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א, שכאשר היה צריך לחפש דירה להתגורר, הדבר הראשון שבדק בבתים הוא, היכן מיקום הסוכה ומה גודלה וכו'. ואשרי השם דרכיו.

בדרכיהם אתההלך....

מאריך מהעלום העליון

באחד הימים בעת שלמדו הילדים אצל המاري במדרש, אחד הילדים שלא למד כמו שצורך, הרגיש את שבתו של המاري, מרוב כעס קם וברח מהמדרש. רץ ורץ עד שהגיע לפתח ימנין הישועות של קברו של אבא שלום שבדי זצוק"ל. נכנס הילד פנימה אל תוך המערה עד שהגיע לקבר. והנה להפתעתו הרבה פוגש הוא שם יהודי זקן בעל צורה והדרת פנים ופני מפיקות חכמה. היהודי זקן פנה אל הילד ושאל אותו למשעו. לאחר שספר לו הילד מה שארען, פנה אליו אבא שלום שבדי בהצעה, שהוא לימד אותו תורה מידי يوم ובתנאי שלא יגלה סודו לאף אחד. הילד השיב בחוב ושם התחילו ללמידה.

ישבו ולמדו עד שהגיע הזמן לחזור הביתה, והילד שב לבתו. למשך בבוקר יצא הילד בשעה הקבועה מביתו אך פניו מונדות למדרש ולמרי' החדש' להם זכה, ישב ולמד עד שהגיע הזמן לחזור לבתו. וחזר. כך נמשך הדבר זמן רב. האבא לא הרגיש בכלל שבנו לא הולך כלל אל המاري הקבוע, כיוון שראה את בנו יוצא מיד יום לכיוון המדרש וחוזר, ומשנתו סדרה לו בפיו היטב, ומתקדם בקצב משביע רצון בהחלטת... וגם המاري הקבוע כשראה שהילד לא מגיע, היה בטוח שבאו החלטת ללמד אותו בעצמו.

כך נמשך הלימוד זמן רב עד שיום אחד התקוטט הילד עם אחד השכנים, והילד שרב עמו התריס כנגדו, שהוא לא לומד כמו כולן אלא לבד בבית עם אביו. הילד בלחש הויכוח מיהר להשיב, לא נכון! אני לומד עם אבא שלום שבז"י!!! למשך כשבא שוב למדוד אצל אבא שלום בשעה הקבועה ראה את אבא שלום עומד בפתח המערה בפנים רציניות ואומר לו, אתה גילת את הסוד שבינו אל תבוא יותר למדוד אותי, לך תלמד עם כולן, ונעלם. (ישער)

שלמה מפי מاري שלמה אכלופי שראה את הילד המופלא שכבר הנה זקן מופלגי

לעליי נשמה חיים בן יהיא נהרי ז"ל,
אוריאל אהרון בן אליהו ז"ל,
יפה בת יהיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

חתיפה - כן היא גירסתינו, שהוא שם עצם כמו קלייפה, אך חתיפה היא לשון פונל כמו קלייפה

חכמי תימן

הרבי חיים מוסא חגביה
זצוק"ל

נולד בסביבות שנת ה'תרכ"ה בכפר רבוע שבמחוז כולאן. היה מנ.imgur הכהן, מורה ושורחן, מגרש ומקדש. מומחה ובקי ברפואה, וסייע לאנשים רבים. הרבה במעשי צדקה וחסד, וביתו פתוח לכל עובר אורת. נודע בבקיאותו בתלמוד וע"כ כונה יגמורי. הרבה למד בספריו הזוהר והקבלה. משכים בחזות פותח דלתות והוא הראשון פותח דלתות ביה"כ. ש"ץ ותווך בימים נוראים. תלמידו ר' סאלם חנש אמר עליו יהיה קדושי.

נפטר ב'

מרחxon היתשי"

התודה...

לאתם הוורים היקרים
החפצים בעילום שם הייז
על תרומותם למתן תשבי'
VIDINU היקר התuros הנכבד
ה"ה רפאל עברי הייז
על הסופגניות הרובות שיתרם לשמה
את צאן קדושים תשראה אליו...

הברכה...

והשفع ממוקד ברלה עלייה בכל
הבריות האמורות בעורה לעמל
מערתת העalon
הרבי ורחה חיוף שליט"א
הרבי גלעד צדוק שליט"א
רבני הת"ת שליט"א
מרתן עמן הייז, אל"ר

הערות, הארות ותשובות לבעיות
ניתן לשולח לפקס: 03-9130009
או במייל:
Nahari@enativ.com

תפארת בניים

תלמידי חכמים קטנים בעיצומו של חיזון חנוכה

מראה משחת חנוכה כת"ת.

כיתה ה' נסעה לכבוד החנוכה

תלמידי כיתה ד' ממשיכים בתנופה בשינוי משניות בע"פ, והשבוע סיימו את כל משניות מסכת מגילה בע"פ. התלמידים אברהם כהן, יונזב דחובש, יהודית יגאוי ואלקנה חרובי נ"י, ואף נערכה סעודת סיום ע"י התלמיד יהודית יגאוי נ"י.

יה"ר שיזכו לסיים את כל ששה סדרי משנה בע"פ. אכ"ר

